

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

2012/2295(INI)

07.5.2013

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie innowacji w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla
Europy
(2012/2295(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Giles Chichester

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że należy pamiętać, iż biogospodarka stanowi ważny sektor rynku wewnętrznego oferujący znaczące korzyści w zakresie gospodarki niskoemisyjnej, odporności na zmiany klimatu, zrównoważonego wzrostu, konkurencyjności, tworzenia miejsc pracy i ograniczania uzależnienia od importu pod względem zarówno energii, jak i surowców naturalnych;
- B. mając na uwadze, że biogospodarka musi sobie poradzić z istniejącymi konfliktami celów, jak na przykład z popytem na biomasę będącą jednocześnie źródłem pożywienia, surowców i energii, i że w związku z tym trzeba mieć realistyczne oczekiwania wobec biogospodarki;
- C. mając na uwadze, że oprócz nowatorskich badań biologicznych biogospodarka może również korzystać z tradycyjnej wiedzy i tradycyjnego know-how;
 1. z zadowoleniem przyjmuje poparcie Komisji dla radykalnych zmian w podejściu UE do produkcji, konsumpcji, przetwarzania, przechowywania, recyklingu i unieszkodliwiania zasobów biologicznych; uważa, że gospodarka europejska oparta na biotechnologii może przyczynić się do wzrostu konkurencyjności europejskiego przemysłu i zapewnić nowe miejsca pracy oraz szanse na rynku, w szczególności w zakresie rozwoju obszarów wiejskich i przybrzeżnych, ale tylko wtedy, gdy działalność gospodarcza będzie prowadzona zgodnie ze wskaźnikami oszczędnego gospodarowania zasobami i zrównoważonego wzrostu;
 2. uważa, że brak koordynacji ograniczył wykorzystywanie synergii i ekonomii skali w odniesieniu do biogospodarki w Unii; podkreśla, że Unia może stworzyć wartość dodaną przez zachęcanie do współpracy i ułatwianie jej za pośrednictwem sieci i programów finansowania; uważa, że wraz ze szczegółowymi celami mającymi zwiększyć udział odnawialnych zasobów naturalnych wykorzystywanych w produkcji i konsumpcji towarów biogospodarka będzie się rozwijać w drodze zintegrowanego podejścia na wszystkich szczeblach – szczeblach lokalnych, szczeblu państw członkowskich i Unii;
 3. zachęca Komisję, by zadbała o akceptowalność wykorzystania i dostępność biomasy, aby zabezpieczyć warunki funkcjonowania istniejących sektorów przemysłu opartych na biotechnologii, które stanowią podstawę przyszłej biogospodarki;
 4. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawną zapowiedź Komisji o uruchomieniu obserwatorium biogospodarki w celu rozpoznania regionalnej, krajowej i unijnej polityki w tym obszarze, a także o powołaniu stałego panelu złożonego z ekspertów ds. biogospodarki, który ma przyczyniać się do zwiększenia synergii i spójności między politykami, inicjatywami i sektorami gospodarki związanymi z biogospodarką na szczeblu UE, w powiązaniu z istniejącymi mechanizmami;

5. uważa, że na szczeblu Unii inne obszary polityki, takie jak te dotyczące surowców, biopaliw i odpadów, oraz programy, zwłaszcza program „Horyzont 2020”, WPR i fundusze strukturalne, muszą przyczyniać się do zwiększania synergii i komplementarności; zwraca się do Komisji o opracowanie zintegrowanego podejścia do biogospodarki przyczyniającego się do rozwoju strategii na szczeblu regionalnym, krajowym i europejskim; uważa, że UE powinna również promować biogospodarkę na forum międzynarodowym, w szczególności w ramach procesu Rio+20 i UNFCCC;
6. podkreśla znaczenie obszarów wiejskich i rolę, jaką mogą one odegrać w rozwoju zrównoważonej biogospodarki, zwłaszcza jeśli chodzi o odpady zasilające biorafinerie i/lub (kaskadowo) zakłady przetwarzające biomasę na gaz; w związku z tym proponuje, aby promować ogólnounijne działania w celu rekultywacji zanieczyszczonej gleby, sprzyjające produkcji upraw energetycznych; przypomina o znaczeniu koordynacji systemu zbierania odpadów na obszarach zarówno wiejskich, jak i miejskich;
7. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w programie „Horyzont 2020” zamiar wypełnienia luki między badaniami a innowacjami, a także zmniejszenia barier utrudniających badania interdyscyplinarne i wspólne programy, zważywszy na szeroki wachlarz produktów końcowych biogospodarki, tj. produktów energetycznych i przemysłowych oraz kluczowych technologii, które należy wprowadzić do użytku;
8. uważa, że aby odnieść sukces w perspektywie długoterminowej, źródła bioenergii muszą być wytwarzane i wykorzystywane w zrównoważony sposób oraz powinny być w stanie konkurować pod względem ceny i jakości w normalnych warunkach rynkowych; z zadowoleniem przyjmuje trwający przegląd prawa Unii w zakresie biopaliw mający na celu łagodzenie negatywnych skutków pośredniej zmiany użytkowania gruntów oraz promowanie rynku i rozwoju bardziej zaawansowanych biopaliw, co powinno umożliwić większe wykorzystanie surowców niespożywczych, takich jak odpady, pozostałości, materiał lignocelulozowy i celulozowy;
9. podkreśla znaczenie i wielki potencjał oszczędnego gospodarowania zasobami i efektywności energetycznej; podkreśla potrzebę produkowania więcej mniejszym nakładem środków, tak aby zachować zrównoważony charakter biogospodarki;
10. apeluje do przemysłu o pobudzanie rozwoju zrównoważonej biogospodarki w Unii; w związku z tym postuluje stworzenie środowiska bardziej sprzyjającego działalności gospodarczej w drodze takich środków jak skrócenie czasu wprowadzania do obrotu, dostosowanie polityki badań i innowacji do potrzeb określonych sektorów, poprawienie dostępu do finansowania ryzyka, zwłaszcza dla istniejących i rozwijających się sektorów przemysłu opartego na biotechnologii i MŚP, oraz wspieranie przedsiębiorczości w tym sektorze;
11. zdaje sobie sprawę, że dalszy rozwój biogospodarki wiąże się z poważnymi zadaniami naukowymi, które wykraczają poza granice jednego obszaru naukowego lub kraju i wymagają nowych form współpracy badaczy i partnerów przemysłowych, aby przyspieszyć wykorzystanie osiągniętych wyników w praktyce;
12. uważa, że kluczowe znaczenie ma ochrona własności intelektualnej w odniesieniu do produktów i procesów związanych z biogospodarką, jeżeli Europa pragnie zachować

światową konkurencyjność na rynku międzynarodowym;

13. uważa, że finansowanie publiczne powinno przyczyniać się do pozyskiwania kapitału z sektora prywatnego w celu wspierania komercjalizacji w sektorze biotechnologii; popiera zamiar Komisji dotyczący ustanowienia partnerstwa publiczno-prywatnego dla gałęzi przemysłu opartych na biotechnologii;
14. uważa, że konieczne jest ułatwienie MŚP lepszego dostępu do finansowania za pośrednictwem inwestycji w przedsiębiorstwa debiutujące, kapitału wysokiego ryzyka i wsparcia dla transferu technologii oraz mniej skomplikowanych przepisów i waloryzacji wiedzy w dziedzinie biogospodarki; proponuje powołanie panelu MŚP w celu doradzania panelowi biogospodarczemu i zapewnienia podejścia sprzyjającego przedsiębiorczości; zwraca dodatkowo uwagę na ważną rolę partnerstw publiczno-prywatnych w przyspieszaniu przejścia w kierunku biogospodarki; uważa, że MŚP odgrywają kluczową rolę w tym, jak badania naukowe przekładają się na zastosowania i wprowadzanie na rynek w postaci nowych produktów lub technik;
15. uważa, że w planie działania określonym w komunikacie brak jest praktycznych środków i instrumentów pozwalających zlikwidować potencjalne bariery lub czynniki ryzyka przy przechodzeniu do biogospodarki; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na pokrywające się lub sprzeczne ze sobą przepisy i na dostępność kapitału wysokiego ryzyka;
16. zauważa, że niewiele państw członkowskich prowadzi działania wspierające rozwój biogospodarki, a strategie w tym obszarze są głównie opracowywane przez rządy krajowe, czego dobrym przykładem jest transgraniczna regionalna strategia w zakresie biogospodarki „Bio-based Delta Europe” (w południowo-zachodniej części Holandii i we Flandrii); uważa, że konieczne jest wzmocnienie inicjatyw lokalnych i regionalnych przez wdrożenie strategii biogospodarki w świetle strategii inteligentnej specjalizacji na wszystkich poziomach współpracy (poziom UE, poziom krajowy, regionalny, lokalny) oraz przez koordynację działalności międzysektorowej;
17. jest zdania, że w procesie tworzenia społeczeństwa opartego na zasobach biologicznych szczególne znaczenie mają inicjatywy oddolne oraz że niezbędne jest tutaj podejście stymulowane przedsiębiorczością i popytem, połączone z podejściem proponowanym przez władze; uważa, że należy zapewnić odpowiednie możliwości inicjatywom regionalnym, takim jak inicjatywy w regionie Helsinek (Finlandia), w południowo-zachodniej Holandii, północno-zachodniej Francji, Nadrenii Północnej-Westfalii (Niemcy), Styrii (Austria) itd.; wzywa Komisję do wspierania takich sieci i klastrów w celu propagowania wymiany doświadczeń.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	25.4.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 45 -: 5 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Pilar del Castillo Vera, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Elisabetta Gardini, Jolanta Emilia Hibner, Seán Kelly, Eija-Riitta Korhola, Bernd Lange, Vladimír Remek, Algirdas Saudargas, Silvia-Adriana Țicău